

lelse, selv om det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) mener, at det er blevet en Strikke om Ministeriets Hals.

Nu spørger det ærede Medlem: Men er Ministeriet da ikke stærkt nok? Er Ministeriet da svækket som Følge af Valgene den 20. Maj? Og saa maa jeg svare: Ja, Ministeriet er svækket i Henseende til at have Førerskabet i den store Sag, som vi har rejst, men Ministeriet har den Trøst og har den Glæde, idet vi har indgivet vor Demission, at den Sag, vi har rejst, er ikke slaaet ihjel; den vil leve, og den vil leve saa stærkt i vort Land, at den ikke kan gaa ud af den politiske Dagsorden, før den er gennemført. Og Befolkningen har givet sin Tilslutning til det Princip, hvorpaa vort Grundlovsforslag er bygget, Princippet om, at den almindelige Valgret skal være sejrende her i vort Land og ligge til Grund baade for Folketingets og Landstingets Sammensætning. Ud fra det Synspunkt og ud fra det Standpunkt har vi tillige ment at kunne skabe to Ting, der ikke var Ekko af hinanden, men var saaledes indrettede, at man kunde faa en Forfatning, som kunde blive til Velsignelse for hele Folket, ikke blot for en enkelt Samfundsklasse. Selve Sagen har ikke lidt noget ved Valgene. Selve Sagen har faaet en Tilslutning, som intet Forslag af den Betydning har faaet i de to sidste Menneskealdrer her i vort Folk; men Ministeriet, der skulde føre den Sag frem, Ministeriet, som har rejst den Sag, er blevet svækket. Thi hvorledes er Forholdet, og hvorledes var Forholdet før Valget? Forholdet før Valget var saaledes, at da stod det Parti, hvortil jeg hører, med ca. Halvdelen af Tingets Medlemmer, og de to Partier, der sluttede sig til os i Grundlovssagen og tilbød Støtte, talte 44 Medlemmer. Vi stod altsaa som en fri og uafhængig Gruppe, et frit og uafhængigt Parti, der kunde bestemme over vor Taktik og over Ledelsen af denne store betydningsfulde Sag. Saaledes staar vi ikke nu. De to Partier, der lovede os Støtte efter Valget som før Valget, glemte at yde os den Støtte, som vi trængte til og burde have under Valget, og derfor er Resultatet blevet, at vi nu staar med højst 44 Medlemmer i vort Parti, medens de to andre Grupper, som har bekæmpet os paa mange Valgsteder, har et samlet Medlemstal af 63 her i denne Sal.

De Herrer lover at støtte os, og det takker jeg Dem for, hvis vi fortsatte. Men jeg vil sige, at Sporene skræmmer; thi vi

kunde have ventet mere og bedre Støtte under Valgene end den, vi fik. Det er jo næsten af lutter Kærlighed, at de har slaaet os — jeg vil ikke sige ihjel, thi vi er ikke døde endnu, og vi agter fremdeles at fortsætte med samme Energi, som vi hidtil har vist, for denne store, vigtige Sags Fremgang i vort Folk; men vi kan ikke gøre det under de Vilkaar, som vi har ønsket. Resultatet blev altsaa, at vi, straks efter at Valget var afgjort, traadte sammen i et Ministermøde, og der besluttede vi enstemmigt at indgive vor Demission. 3 Dage efter Valgets Afholdelse gik jeg til Hans Majestæt Kongen og meddelte ham Resultatet af Ministeriets Overvejelser og det, som efter vort Skøn maatte blive Resultatet af Valgets Udfald. Dermed har vi gjort fri Bane, derved har vi aabnet Muligheden for dem, der i Fællesskab har bekæmpet Venstre og Ministeriet. Ministeriets Medlemmer er jo ikke gaaet Ram forbi, alle de 5 Medlemmer af Regeringen, der stillede sig til Valg, har man søgt at slaa, ja, for mit Vedkommende skal jeg dog gøre den Undtagelse, at de Radikale i Assenskredsen loyalt stemte paa mig, fordi de havde den Opfattelse, at det vilde være korrekt, at det blev det Ministerium, som har rejst Sagen, der fik Lov at fortsætte, men een Svale gør jo ingen Sommer; deres Meningsfæller havde ikke den samme Opfattelse i andre Kredse, ej heller overfor mine Kolleger, der stillede sig til Valg i andre Valgkredse; derfor er Forholdet blevet det, at vi har anset det som vor Pligt at give fri Bane for dem, der er blevet Sejrherrer ved Valget.

Vi har ønsket at arbejde for den gode, sunde politiske Moral i vort Folk, at man skal staa til Ansvar for sine politiske Handlinger. Har man Mod til at svække det Ministerium, der har rejst den Sag, man priser i saa stærke Ord, har man Mod til at berøve Ministeriet det Medlemstal, Ministeriet anser for nødvendigt for at være Banebryder for og Fører i denne Sag, skal man selvfølgelig ogsaa føle det Ansvar, som følger deraf, og det Ansvar har endnu ikke været lagt paa de Herrers Skuldre, thi mig bekendt er der ikke fra kompetent Side sket Henvendelse til nogen Politiker om at danne en ny Regering. I Overensstemmelse med mine Udtalelser til Hans Majestæt Kongen har Kongen tilkaldt Formændene for samtlige Partier her i Tinget og drøftet med hver af dem Situationen og har erholdt en Udtalelse fra dem om, hvorledes de betragtede Situatio-